

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਜੋ ਹੈ, ਜਵਿ ਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਹਚਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਪਹਚਾਣ ਲੈਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਪਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਕਦੋਂ ਫੈਲੇਗਾ?
- ਉਤਰ:- ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ । 2 - ਸਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ । ਇਹ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਹਲਚਲ ਮੱਚ ਜਾਵੇ ।
- ਗੀਤ:- ਜੋ ਪਿਆ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ । ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਸੁਣੀਆਂ । ਜੋ ਪਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਹੁਣ ਪਿਆ ਕੌਣ ਹੈ! ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ । ਭਾਵੇਂ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ । ਬਾਰ - ਬਾਰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਅਸੀਂ ਬੰਦੀ ਹਾਂ । ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਾਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੋ ਨਰਿੰਤਰ ਯਾਦ ਠਹਿਰ ਜਾਵੇ । ਪਛਿਛੀ ਵੱਚਿ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ । ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਉਸ ਰੂਪ ਵੱਚਿ ਕੋਈ ਵਰਲਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਦੇਹ - ਅਭਿਆਸ ਵੱਚਿ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ ਨਹੀਂ ਚੰਤਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ । ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿ ਉਹ ਨਰਿਕਾਰ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ । ਉਹ ਇਸ ਵਕਤ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਪੁਆਇੰਟ ਵੱਚਿ ਨਸ਼ਿਚੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫਰਿ ਜੋ ਵੀ ਇਤਨੇ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਹਨ ਸਭ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਣ । ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਮੱਚ ਜਾਵੇ । ਹੁਣੇ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ । ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੋਮਬੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਆਬੂ ਤੱਕ ਕਾਉ ਲੱਗ ਜਾਵੇ । ਪਰ ਇਤਨੀ ਜਲਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ । ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਘੋਰ ਨੀਦ ਵੱਚਿ ਸੁੱਤੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਫਰਿ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਕਿਲੇਗਾ । ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਚਿ ਨਸ਼ਿਚੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਹੈ । ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਧਿ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵੱਚਿ ਆਵਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕਹੇਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਝਾੜ ਬਹੁਤ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਵੱਧਣਾ ਹੈ । ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਹੈ ਫਰਿ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵੱਚਿ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਬੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ । ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਚਿ ਵੀ ਕਈ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ । ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਸ਼ਿਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਕੋਈ 1- 2 ਪਰਸੈਂਟ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਭਾਵੇਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ । ਇਸ ਵੱਚਿ ਲਵ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਕਦੀਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣ, ਅਸੀਂ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹਾਂ । ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਆਸ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਆਸੀ ਬਣਨ ਵੱਚਿ ਬਹੁਤ ਮਹਿਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ । ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੋਸ਼ਟ ਬਲਿਵਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਹਿਰੇ ਤੇ ਵੀ ਰੋਣਕ ਆ ਜਾਵੇ । ਕੰਨਿਆ ਸ.ਦੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚਹਿਰੇ ਵੱਚਿ ਇੱਕਦਮ ਖੁਸ਼ੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਜਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਲ ਮੁਰਝਾਈ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ । ਕੰਨਿਆ ਸ.ਦੀ ਕਰਦੀ ਜੋ ਤਾਂ ਚਹਿਰਾ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਦੀ ਤੇ ਸ.ਦੀ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਸ਼ਕਲ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਕੋਈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਘਰ ਵੱਚਿ ਜਾਕੇ ਮੂੰਝ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ । ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ । ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ । ਇਹ ਗਾਇਨ ਅੰਤ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀੰਦਰਇ ਸੁਖ ਗੋਪੀ ਵਲੱਭ ਦੇ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ । ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੋਪ - ਗੋਪੀ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਨਰਿੰਤਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਹੈ । ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ । ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਸ ਵੱਚਿ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਜਦੋਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਅੰਤ ਵੱਚਿ ਆਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਕੇ ਰਾਜਾਈ ਦੱਤੀ । ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਇਹ ਚੰਤਰ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ । ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਵੱਚਿ ਅਜਾਹੀ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਰਮ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ । ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਪਵੰਤਰ ਰਹੇ । ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੇ ਕਾਉਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ, ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ । ਅੱਧਾਕਲਪ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਪਾਪ ਕਰਾਉਂਦੀ ਆਈ ਹੈ । ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਅੰਨ੍ਹਾਹੀਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ । ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ ਕਿਸ ਨੇ ਕਹਿਾ? ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਕ੍ਰਮਿਨ ਨੇ ਕਹਿਾ । ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਕਹਿਾ । ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ । ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ । ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਿਨ ਜਯੰਤੀ ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਵੰਖ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਰੰਸਿ ਬਣਾਂਗੇ । ਬੇਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਰੰਸਿ ਬਣਨਾ ਹੈ । ਇਹ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਹੈ । ਤੁਸੀਂ ਸੰਧਿ ਕਰਕੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਮਿਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਤੇ ਨਰਿਕਾਰ ਸੀ । ਤਾਂ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਉਡ ਜਾਵੇ । ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ । ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲਬਿਰੇਟਰ ਹੈ, ਫਰਿ ਸ੍ਰਵ ਵਿਆਪੀ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਪਰਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੱਚਿ ਜੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,

ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹਨ ਤੀਨ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਦੀ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਾ, ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਇਰਰਲੀਜੀਅਸ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ, ਫਰਿ ਕ੍ਰਿਸਚਨ, ਇਹ ਹਨ ਮੁੱਖ ਧਰਮ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਕੀਸੇ ਵਰਗੀ ਹੋਈ? ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮੁਹੰਮਦ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਬੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਲਾਮੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮ ਹਨ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਸ.ਸਤਰ ਹੀ 4 ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੀਟੀਜਮ, ਬ੍ਰਾਹਮਨੀਜਮ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਦੇਵਤਾ, ਦੇਵਤਾ ਸੋ ਸ਼ਤਰੀ, ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ। ਪਰਮਪਤਿ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤਰੀ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਅੱਖਰ ਹਨ ਪਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਇਵੇਂ ਹਨ ਜਵੇਂ ਤੇਤੇ।

ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਭਾਰਤ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਫਲਾਵਰ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ, ਕਵਿ ਕਸਿਨੇ ਬਣਾਇਆ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਆਰਫਨ ਹੋ ਗਏ ਨਾ ਇਸਲਈ ਇਹ ਲੜ੍ਹਾਈ - ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਹਨ। ਸਰ੍ਹਿਫ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸੋਝਰਾ ਕਰਨ, ਸੈਕੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੱਤਾ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਵੰਨਾਸ਼। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੋਝਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਰਿ ਦੇ ਦੱਤਾ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫਰਿ ਕੋਰਵ, ਪਾਂਡਵ ਆਦਿ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਘੋੜ੍ਹੇ - ਗੱਡੀ ਆਦਿ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਓਗੇ ਤਾਂ ਕਹਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ.ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਕਉ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ। ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਤਤਿ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਤਤਿ ਕਸਿ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਰਾਵਣ ਨੇ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜ੍ਹਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਪਾਰਸ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਆਇਰਨ ਏਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਆਕੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਿ ਕਸਿ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੁਣ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਟਰਾਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਜਾਇਆ ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸੀ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਲਿ ਗਏ ਹੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਭਜਾਉਣ ਆਦਿ ਦੀ ਤੇ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਆਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਘੜਾ ਸੈਂਗੁਣਾ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਖੁਦ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਜ.ਆਦਾ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਉਚੀ ਮੰਜਲਿ ਹੈ। ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚੱਢੇ ਬੈਕੁੰਠ ਰਸ ਡਾਂਗੇ ਤਾਂ ਚਕਨਾਚੂਰ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕੰਨਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਪਟ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਡਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅੱਛਾ ਸਰ੍ਹਿਫ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਬਨਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਨਰਿਕਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਲਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਰੱਖੀ - ਸੱਖੀ ਨਾਲ ਬੱਚਾ ਮਲਿ ਗਿਆ ਜਾਂ ਅਸ.ਰਿਵਾਦ ਨਾਲ ਲਾਟਰੀ ਮਲਿ ਗਈ ਤਾਂ ਬਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਸਿ ਨੂੰ 2 - 4 ਕਰੋੜ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਸ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈਲਬ - ਵੇਲਬ ਤਾਂ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਨਾ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਦੋਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਖਿਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ.ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਨਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਰ ਯੋਗ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਸਿ ਨੂੰ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਖਿਅਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਵੇਖਕੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬੀਜ ਅਤੇ ਝਾੜ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਸ.ਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ, ਦੁਖਧਾਮ... ਸੈਕੰਡ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹੇ ਨਾ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਸਾਡੇ ਸਪੂਤ ਬੱਚੇ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਹਨ। ਸਰਵਸਿਬੁਲ ਸਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਸਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਲਵ ਰੱਖਣਾ ਮਾਨਾ ਕਦਮ - ਕਦਮ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ।

2. ਰੋਜ਼ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿੰ ਦੇਣਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਵਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜੰਮਿਵਾਰ ਆਤਮਾ ਭਵ:

ਕੋਈ ਵੀ ਸਥੂਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਦਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਤੀ ਰਹੇ ਕੀ ਮੈਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਾਮਾਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਨਮਿਤਿ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨਸਾ ਦਵਾਰਾ ਵਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜੰਮਿਵਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਤੀ ਨਾਲ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਵਸ਼ਿਰਥ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਅਮੁੱਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਵਸ਼ਿਵ ਕਲਾਮਾਣ ਦੇ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ - ਚੇਤਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਹੁਣ ਯੋਧਾ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਰਿੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣੋ।
